

DI Paavo Siltamaa

YLI 20 VUOTTA TEKNIIKAN MUSEON TALKOOTYÖTÄ

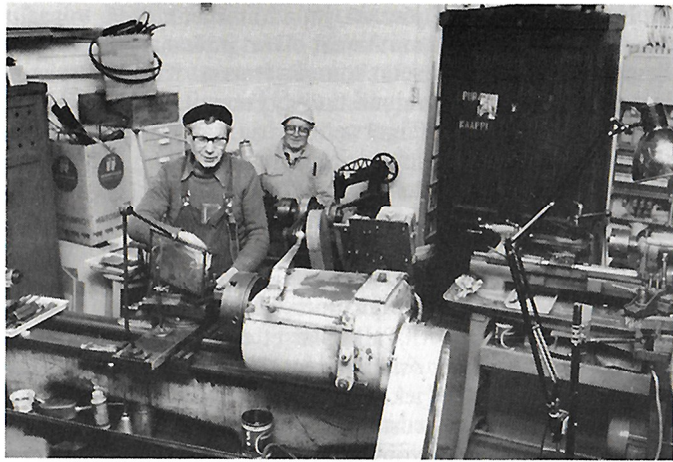
Talkoolaisia yhteiskuvassa keväällä 1980. Edessä vas. museonjohtaja Pentti Markkanen, oik. yhdysmies Onni Leino.

Talkoohengellä ja innostuksella voidaan saada paljon hyvää aikaan. Suomessa on perinteitä vapaaehtoisuuden tuottamista positiivisista aikaansaannoksista. Näyttää kuitenkin siltä, että nykyisin spontaania talkoolaisuutta on vähemmän kuin esimerkiksi välittömästi sotiemme jälkeen. Ovatko ihmiset muuttuneet itsekkäämmiksi, emmekö osaa olla kiitollisia toisistamme, ovatko elämämme tarkoitusperiä koskevat asiat noususuhdanteissa unohtuneet vai mistä muutos huonompaan suuntaan johtuu? Kuitenkin tänä päivänä tilausta talkoolaisuudelle on yllin kyllin, koska tekemätöntä työtä riittää. Meidän on luotava toisillemme myös edellytyksiä innostavaan mukaantuloon talkoisiin. Artikkelin kirjoittaja on Tekniikan museon pitkäaikainen talkoolainen, diplomi-insinööri *Paavo Siltamaa*, jota toinen talkoolainen *Aarre Terho* on tekstin viimeistelyssä auttanut. Ennen talkoolaisaikaa Paavo Siltamaa toimi muutamia vuosia Oy Strömbergin yhdysmiehenä Tekniikan museon sähkötekniikan osastolla.

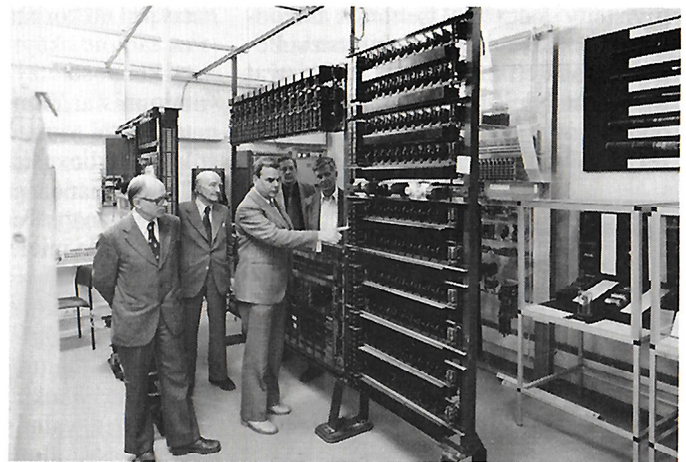
Helsingin kaupunki luovutti vuonna 1970 entiset vesilaitoksen tilat Kuninkaankartanon saarella teknillisen museon tarkoituksiin ja aloitti rakennusten muutostyöt. Edellisenä vuonna perustettu Tekniikan Museon Säätiö puolestaan asetti eri alojen toimikuntia suunnittelemaan näyttelyosastoja ja jatkoi Suomen Teknillisen Museoyhdistyksen aikanaan aloittamaa esineistön ja avustusten keräämistä.

Näyttelytilojen kunnostus Vanhankaupunginkosken länsirannan laitoksissa alkoi jo vuonna 1970. Saarella työt B- ja C-halleissa alkoivat seuraavana vuonna. Useiden tekniikan alojen esinäyttely B-hallissa valmistui saman kesän aikana ja avattiin pian yleisöllekin. Vesiratasmylly saatiin kuntoon pari vuotta myöhemmin.

Helsingin kaupungin rakennusviraston suorittaessa varsinaiset rakennus- ja lvi-työt jäi Säätiön huoleksi näyttelytoiminta ja huolto lahjoitusvarojen sallimassa määrässä. Museolle oli palkattu vain pari-kolme toimihenkilöä. Kymmenkunta vesilaitoksen eläkeläistä (ammattimiestä) oli aluksi kunnos-

Lauri Luukkanen ja Eero Väkevä työpajalla.

Puhelinkeskuksia. Takana vas. professori Jaarli Jauhiainen.

tustöissä, mutta lisää työvoimaa ja myös asiantuntemusta saatiin talkoolaisista. Vuoden 1971 syksyllä tuli mukaan useita Radioteknillisen seuran veteraaneja ja sitten jatkuvasti eri teknisten alojen edustajia. Näin pystyttiin jo vuonna 1972 järjestämään radiotekniikan ja maanmittaustekniikan ensimmäiset erikoisnäyttelyt. Tuolloin aloitettiin myös työpajan ja varustotilojen kehittäminen. Museon varsinaiset avajaisjuhlat siirtyivät C-hallin eli sähkötekniikan osaston valmistumiseen vuonna 1976.

Pääasiassa talkoolaisten voimin pystytettiin kaikki 1970-luvun näyttelyt, osittain myös 1980-luvun täydennykset. Alkuvuosien innokkaina vetäjinä toimivat Säätiön puheenjohtaja, vesilaitoksen entinen toimitusjohtaja Eino Kajaste vuoteen 1976, varapuheenjohtaja professori Jaarli Jauhiainen vuoteen 1979 sekä myöhemmin puheenjohtajat V.-V. Juvonen vuoteen 1984 ja Heikki Hongisto vuoteen 1991 (käytännössä vielä vuoden 1992). Tähän ryhmään voidaan lukea myös talkoolaisten yhdysmies Onni Leino. Nimenomaan talkoojärjestelmän ansioksi voidaan katsoa valinta eurooppalaisten "Vuoden museoiden" kärkijoukkoon vuonna 1978.

Tässä yhteydessä ei kuitenkaan saa unohtaa niiden henkilöiden työpanosta, jotka ovat osallistuneet palkatta mainittujen toimikuntien työhön tai lahjoittajayhteisöjen edustajina avustaneet näyttelyjen pystyttämiseksi. Avustajien toimintojen tilastointi on kuitenkin mahdotonta, mutta arvioin yhteismäärän jäävän varsinaisesta talkootoiminnasta jälkeen. Avustajien joukossa on ollut myös naishenkilöitä, kun taas "oikeiden" talkoolaisten piiri jostakin syystä koostui yksinomaan miehistä.

Talkoolaisten määrät ja työajat

Talkoolaisten työn vapaaehtoisuuden ja palkattomuuden vuoksi erityistä työ-

kirjaa tai tarkkaa jäsenluetteloa ei museolla ole katsottu tarpeelliseksi. Jonkinlaisena kontrollina on riittänyt kahvinkuitauslista. Vasta vuonna 1986 kerättiin henkilötiedoista ja tehtävistä lomakkeet, mutta osa vanhimmista entisistä talkoolaisista tai heidän omaisensa eivät ole osanneet kyselyyn vastata.

Pahaksi onneksi vielä katosivat koko 1970-luvun kahvinkuitaukset. Alkuvuosien talkootyömäärät löytyvät kuitenkin Säätiön vuosikertomuksista, joskaan eivät kaikki. Niinpä oheinen taulukko ei ole ehkä tarkka, mutta se on muokattu "tarkoituksenmukaiseksi", kuten luultavasti monet muutkin tilastot. Aktiivi-käsite on hieman harkinnanvarainen ja "käynti" tarkoittaa talkoopuolipäivää. Vuotta 1971 lukuunottamatta on siis kysymyksessä kaikkien varsinaisten talkoolaisten käynnit, mutta niistä puuttuvat "talon ulkopuoliset" ylimääräiset työt, kuten messunäyttelyt tai kirjoitustyöt.

Voidaan havaita, että käyntien määrä on suunnilleen tasaisesti noussut alusta vuoteen 1980 ja sen jälkeen vähitellen laskenut. Alkuaikoina pidettiin kaksi talkoopäivää viikossa. Kakkospäivinä eli torstaisin kävijöitä oli n. puolet ykköspäivinä eli tiistaisin olleista. Vasta vuonna 1987 siirryttiin yhden päivän systeemiin. Huippuvuonna 1980 kirjattiin n. 1100 käyntiä, mikä vastasi runsaasti kahden vakinaisen työntekijän kokovuotista työsuoritusta (mikäli asiantuntemusta ei oteta huomioon).

Talkoolaisten määrä on ollut suhteessa tuohon kehitykseen. Vuoden 1980 jälkeen, prof. Jauhaisen kuoltua, väheni uusien talkoolaisten värväämisen into. Samalla museon omahenkilökuntakasvo määrärahojen lisääntyessä. Parhaina vuosina aktiivisten talkoolaisten määrä nousi yli neljäkymmenen, kun se nykyisin on vain kymmenkunta. Osallisuusprosentti on tosin nykyisin parempi, vaan kuinka kauan?

Oheiseen luetteloon on otettu n. 60 aktiivisimman kävijän nimet. Koko aikana lienee "kirjoissa" ollut lähes 100 henkeä. Maanmittarit muodostavat vuodesta 1972 lähtien oman itsenäisen toimikuntansa, mutta he toimivat muuten talkoolaisten tapaan ja talkoolaisiin heidät on sisällytettykin.

Vuosittainen työkausi on käsittänyt kaksi "lukukautta", yhteensä n. 8 kuukautta, sekä 3 kuukauden kesä- ja kuukauden joululomat. Osa on tarvittaessa tehnyt ylityöitäkin, eikä tarkkaan ottaen eläkeläiselle kuulu minkäänlaista lomaa, kuten kai ei pakollista työskentelyäkään. Ahkerimmilla talkoolaisilla on ollut usein yli 50 käyntiä vuodessa.

Talkoopuolipäivä on ollut 3-4 tunnin jakso, johon sisältyy puolen tunnin pituinen kahvitauko. Museo on tarjonnut kahvit ja leivät, yhtä köyhää vuotta lukuunottamatta. Kahvitauon ohjelmaan ovat sisältyneet mm. tiedotukset, muistotilat tai sotajutut sekä syntymäpäiväkakut. "Lukukausien päättäjäisissä" on tarjottu juhlakahvit tai joulupuuro. Vain yksi määräys on ollut ehdoton: töihin on tultava ennen kahviaikaa, poistuminen sallitaan vasta kahviajan jälkeen!

Ylimääräisenä luontaisena oli parin vuoden aikana työmatkakorvauskin, siitä kuitenkin luovuttiin ilmeisesti verotuksellisista syistä. Talkoolaisilla on ollut museolla kollektiivinen tapaturmavakuutus. Vakavia loukkaantumisia on ollut vain yksi jalan murtuminen.

Tehtävät

Talkoolaisten tehtävät ovat määrättyneet pääasiassa museon kehittämisen tarpeen mukaan. Aluksi pääpaino oli näyttelytilojen ja -varustusten teolla sekä esineistön hankinnalla, myöhemmin kunnostamisella ja järjestelyllä sekä viime aikoina kirjaston ja yleensä paperityön hoidolla. Joukkoon on mahtunut monia erilaisia toimintoja, joista seuraavassa

tiivistetty luettelo. Useimmat talkoolaiset ovat löytäneet ajan mittaan kullekin sopivia erikoistehtäviä tai he ovat toimineet "yleismiehinä" vetäjien johdolla.

TEKNIIKAN MUSEON TALKOOTÖIDEN MÄÄRÄT VUOSINA 1971-1992		
Vuosi	Lukumäärä (aktiiviset)	Käynnit (kaikki)
1971	(10) + 10	(350)
72	21	(300)
73	24	420
74	28	410
1975	32	520
76	34	650
77	36	(800)
78	39	(900)
79	40	(1000)
1980	41	(1100)
81	42	990
82	40	920
83	39	825
84	38	740
1985	30	585
86	25	465
87	22	310
88	21	290
89	19	305
1990	16	325
91	14	300
92	12	300

Museoesineiden hankinta

Jo aikaisemmin oli Suomen Teknillinen Museo yhdistys (STMY) kerännyt tai varannut jonkin verran esineistöä. Museon rakennusten mukana periytyi vesilaitokselta eräitä arvokkaita koneistoja. Pääosa saatiin kuitenkin teollisuus-ym. laitoksilta lähinnä eri näyttelytoimikuntien toimesta, osa yksityisinä lahjoituksina. Tavaraa oli ajoittain liikaakin. Toisaalta todettiin, että monet kiinnostavat laitteet oli ennen aikaisesti romutettu. Täydennyshankinta oli eräs talkoolaisille soveltuva tehtävä. Jotkut kävivät itse koluamassa teknisen alan oppilaitosten varastoja. Museolle saapuneet esineet numeroitiin ja luetteloi- tiin, harvemmin palautettiin tai romu- tettiin.

Esineiden kunnostus

Tavarat puhdistettiin ja tarkastettiin päällisin puolin, parhaat kustakin laji- ta valittiin tarpeen mukaan kunnostet-

taviksi tai korjattaviksi. Harvoin korjaus tarkoitti käyttökuntoon saattamista tai kunnostus täysin alkuperäiseksi naa- mioimista. Ylimääräiset esineet varas- toitiin tai romutettiin, koska esim. eri- laisia radiovastaanottimia oli satoja ja TV-vastaanottimiakin kymmeniä. Romu- tus sinänsä ei kuitenkaan ollut tal- koolaisille mieleistä puuhaa.

Näyttelytilojen kunnostus

Tähän kuului osastojen yksityiskoh- tainen suunnittelu, hyllyjen, pöytien tai alustojen hankinta sekä väliseinien tai vitriinien valmistus. Joskus tarvittiin koko läsnä ollut joukko haalustalkoi- siin, kun nosto- ja siirtolaitteet olivat vaatimattomat. Esineiden sijoittelun jälkeen tehtiin vielä maalaukset ja se- lostuskilvet sekä asennettiin valaistus. Näissä tehtävissä riittikin ideointia, kuten myös muutamien näennäisesti toimivi- en laitteiden eli "demojen" tai itse koot- tujen komponenttitaulujen ja pienoisau- tomaattien suunnittelussa.

Yhteistilojen varustukset

Talkoolaiset sisustivat työpajan, jon- ka koneet olivat museoitaviksi tulleita. Työkalut oli kerätty eri lahjoittajilta. Työpajaan liittyi myös pukuhuone ja maalaustila. Pohjakerroksen varastoti- loihin rakennettiin hyllystöjä, samoin- kuin kirjastoonkin, jonka järjestely aloi- tettiin. Auditorion kalusto asennettiin. Näyttelytilojen sähkölaitteiden, kuten valaisimien ja keskusten, johdotus suo- ritettiin, samoin asennettiin valvonta- laitteita.

Messu- ja erikoisnäyttelyt

Messukeskuksen teknillisillä messuilla oli muutamina vuosina 1980 molem- min puolin Tekniikan museolle varat- tuna ilmaiset näyttelyosastot. Nämä viihteelliset kokoelmat kiinnostivat hyvin yleisöä. Talkoolaiset hoitivat kokonaan suunnittelun, pystytyksen, päivystyk- sen ja purkamisen kuljetuksineen. Näyt- telyavustajina oli joskus perheen nais- jäseniäkin. Heitä oli myös joissakin museon tilaisuuksissa lippujen, kuvakorttien ja "sokeritoppien" myyjinä sekä tarjoili- joina. Talkoolaiset osallistuivat muse- on omien sisäisten erikoisnäyttelyiden järjestelyihin.

Tiedotus- ja viihdetoiminta

Museolla pidettyihin esitelmiä-, elo- kuva- tai kokoustilaisuuksiin osallis- tuttiin joko kuulijoina, toimitsijoina tai jopa esitelmien pitäjinä. Tarvittaessa toimittiin museon oppaina. Valokuvia tilaisuuksista ottivat useammatkin. Muutamia tehdaskäyntejä järjestettiin talkoolaisille ja he pääsivät "aseveli- hintaan" STMY:n museopäiville, erää- t osallistuivat myös ukomaisille museo- retkeilyille. Monet olivatkin STMY:n

jäseniä, jopa toimihenkilöitä, toisaalta muutamit olivat mukana jossakin mu- seon toimikunnassa. Kirjallisesta toi- minnasta täytyy mainita ainakin "E.M.C. Tigerstedt"-kirja, pari julkaistua kirjoi- telmävihkoa sekä joukko näyttelyse- lostuksia ja useita artikkeleita jäsen- lehdissä (Resiina, Tekniikan Waihei- ta).

Nykyinen tilanne

Talkoolaiset eivät enää sanottavasti osallistuneet 1980-luvun suuriin pro- jekteihin, kuten pyöreän D-hallin pe- rusnäyttelyn tekoon tai C-hallin sähkö- voimatekniikan näyttelyn uusimiseen, eivät myöskään B-hallin osastojen muu- toksiin. Kuitenkin maanmittaustekniik- kan osaston perusnäyttelyn uudelleen rakentamiseen talkoolaiset antoivat huo- mattavan työpanoksensa. Samoin he vielä rakensivat lvi- ja audiovisuaaliset osas- tot sekä Tigerstedt-kokoelman ja täy- densivät vanhaa sähkötekniikan osas- toa.

Museon toimiston siirrettyä pois A- hallin päädyistä sinne sijoitettiin väliai- kaisesti osa kirjastoa. Koko A-hallin tuleva käyttöönotto on vielä suunnit- telun alaisena. Myös länsirannan osasto- jen saneeraus lienee vuorossa. 1990- luvulla talkoolaisille näyttää jäävän kir- jaston järjestely, valokuvien ja lehti- leikkeiden kokoaminen, pikku askarte- lut ja vanhojen asioiden muistelu. Maan- mittareilla jatkuu kuitenkin edelleen tavanomainen työllisyys.

T e k i j ä t

Minkälaisia yksilöitä ovat tai olivat talkoolaisiksi ryhtyneet henkilöt? Edellä on jo mainittu, että he olivat miespuoli- sia eläkeläisiä, mikä taas merkitsee, että alkuajoina suurin osa heistä oli sota- veteraaneja. Talkootoiminta oli suosit- tua ja tarpeellistakin sotien jälkeisinä vuosina. Kun kutsuminen tai ilmoittau- tuminen tapahtui yleensä henkilöko- haisten kontaktien kautta, karsinta tuli itsestään. Selviönä pidettiin jonkinlais- ta teknillistä taustaa, vähemmän kysyt- tiin suhtautumista museotoimintaan, eikä henkilötietoja paljoo udeltu (valitetta- vaa tämän historiikin teon kannalta). Muina motiiveina talkoolaisilla saattoi olla esimerkiksi ystävien tai harrastus- ten puute, jopa tarve saada aikaan jot- ain näyttävää!

Talkoolaisten toimintaa vuosilta 1971- 1992 esittävässä taulukossa on mah- dollisimman vähän henkilösuojaa rik- kovia tietoja. Taulukko on järjestetty aloitusvuosittain aakkosjärjestyksessä. Jos arvoisa lukija havaitsee tiedoissa virheitä tai hänen nimensä (omaisen nimi) erehdyksessä puuttuu, kehoite- taan ilmoittamaan asiasta kirjoittajalle Tekniikan museon toimiston kautta.

Mauri Nisula lankamagnetofoneja kunnostamassa.

Tyko Ruusuvoori ja Kai Salonen tarkastelevat Otto Mäntysen ideoimaa mittarihyllystä.

Pois jätetyt henkilöt joko eivät ole "oikeita" palkattomia talkoolaisia tai he ovat toimineet hyvin lyhyen ajan museolla. Luetteloiduista eimainitaentistä työpaikkaa, sotilasarvoa, perhesuhteita, asuinpaikkaa tai terveydentilaa. Eräitä tietoja annetaan kuitenkin keskiarvoina. Aloituskäsi on keskimäärin 64 vuotta ja talkootyön kesto aika 9 vuotta. Lähes joka kolmas menehtyi kesken työkauden (ei kuitenkaan museolla), muiden lopettamisen syynä oli yleensä oma tai vaimon sairastuminen. Eräät palasivat toivuttuaan uudellen työhön. Useimpien asuinpaikka on Helsinki (75 %), Espoossa asuu n. 15 % ja lähikunnissa loput 10 %.

Taulukosta selviää itsekunkin ammattiala ja oppiarvo sekä pääasialliset tehtävät museolla. Aloista vahvimmat ovat sähkö-, maanmittaus-, radio- ja konealat. Sähkö- ja siihen läheisesti liittyvä radioala työllisti useimmat talkoolaisista varsinkin 1970-luvun loppupuolella. Koulutukseltaan teknikot (ml. mestarit) edustavat suurinta ryhmää, lähes yhtä monet ovat diplomi-insinöörejä (ml. neuvokset ja yli-insinöörit), sen jälkeen tulevat opistoinsinöörit ja evp. upseerit. Omituisista on, ettei luetteloon kuulu yhtään tekniikan tohtoria, tosin heitä lienee ollut mukana näyttelytoimikunnissa.

"Keskimääräinen" talkoolainen oli siis sähköalan teknillinen toimihenkilö (oli, koska hän ei enää ole aktiivisesti mukana). Luettelossa on yksi "sopiva" henkilö, lisäksi on pari muuta lähellä keskiarvoja. Liian kaukana keskiarvosta ovat viisaat "jupit" tai tyhmät "juntit" eivät ole yleensä sopeutuneet pitkäaikaiseen talkootyöhön. Kunnan talkoolaisienkin viihtyvyys riippuu paljolti luonteenlaadusta ja yleiskunnosta.

Aktiivisten jäsenten joukosta on poimittu esiin neljä parhaisiin talkoosuorituksiin yltänyttä. Talkookäyntien määrään on heillä lisätty arvioitu ylimää-

räinen työpanos. Onni Leino saavutti vuonna 1982 n. 800 käynnin yhteismäärän. Sen jälkeen tuli tasaväkinen pari Yrjö Malmari - Lauri Luukkanen (900 käyntiä vuoteen 1990), mutta vieläkin aktiivinen Kalle Martiala (85 v.) on nousmassa kohti lukua 1000! Evp. upseerit ovat voitolla teknikoista.

STMY on palkinnut museon veteraaneja ansiolevykkeillään: hopeaisia on saanut 6 ja pronssisia 20 henkilöä. Kun jakelu alkoi vasta vuonna 1987, eivät muutamat vanhimmista ansiokkaista talkoolaisista ehtineet niitä saada. Vanhin elossa oleva entinen talkoolainen on syntynyt vuonna 1901 ja vanhin nykyinen vuonna 1904.

Lopuksi

Talkoolaiset antoivat aikanaan hyvän potkun Tekniikan museon nopealle

kehitykselle. Nopeus on hyllyilläkin niin suuri, ettei vanha talkoolainen enää löydä kaikkia niitä esineitä, joita hän 15-20 vuotta sitten sinne keräili, kunnosti ja luetteli. Nykyisin naispuolinen henkilökunta dokumentoi ja konservoi. Mutta kun höyryveturitkin ovat pihalta kadonneet...

Kärjistetysti voinen sanoa: "Ennen Tekniikan museo muistutti diverssikauppaa, nyt se on kuin taidenäyttely", ja ERIKOISMUSEOHAN tämä on ollut alusta alkaen!

TEKNIKAN MUSEON
AKTIIVISET
TALKOOLAISET
VUOSINA 1971 - 1992
(luettelo seuraavalla sivulla)

Onni Leino ja radiovastaanottimet.

TEKNIKAN MUSEON AKTIIVISET TALKOOLAISET VUOSINA 1971 – 1992

Nimi	Arvo	Ala	*	+	Talkoo- vuodet	Tehtävät, lisätiedot (toimikunnan jäsen = x)
Bollström, Hugo	rad.sähk	Ra	00	89	71 73	Järjestelytöet
Collan, Hannes	DI, prof	Ko	02	90	▪ 90	Valokuvaus, kuumailmakone
Huhta, Paavali	rad.mek	Ra	04	82	▪ 81	Kunnostukset
Laine, Toivo	tekn	Sä	03	79	▪ 79	Maalaus
Leino, Onni	tekn	Ra	10	83	▪ 82	Kalustohank., messut, kirj. x
Leppänen, Aleks	lab.mest	So	12	89	▪ 89	Kunnostukset, kirjasto
Mäntynen, Otto	tekn	Sä	05		71 85	Sähkölaitteet, kirjoituksia x
Mäntynen, Pentti	lab	Ke	11	87	▪ 79	Yleismies
Ohlström, Olof	tekn	Ra	-	80	▪ 80	Kunnostukset
Siikaniemi, Olavi	DI	M	13	76	▪ 76	Kalustohank., äänitteet x
Taulio, Valfrid	tekn	Sä	04		▪ 74	Järjestelytöet
Kuusela, Pertti	yli-ins	Ra	09		72 85	TV, Tigerstedt-os, -kirja x
Luukkanen, Lauri	ins	Ko	09	90	▪ 90	Työpaja, valokuvaus
Malmari, Yrjö	evl	Ra	13	90	▪ 90	Radio, näyttelyt, toim.joht. x
Rautajuuri, Paavo	tekn	Sä	11	81	▪ 81	Sähkölaitteet
Stenholm, Torolf	kp.mest	Kp	07	-	▪ -	Painokoneet ym
Wallenius, Helmer	m-neuvos	M	03	82	▪ 82	M-toimik.pj, STMY, kalustoh. x
Lappalainen, Eero	ins	Ra	08	91	73 85	Radio, TV, kirjoituksia x
Moll, Albert	tekn	Sä	09	89	▪ 85	TV-laitteet, vahtimestari
Mäkinen, Erkki	konemest	Ko	16		▪ 81	Kunnostukset
Ruusuvuori, Tyko	tekn	Sä	09		▪ 82	Sähkölaitteet, kunnostukset
Saarentaus, Taisto	DI	M	25		▪ 78	M-toimik., kunnostukset x
Illi, Karl	ins	Sä	07	82	74 82	Kal. vastaanotto, luettelo
Immonen, Yrjö	FM	Ke	09	88	▪ 85	Kemian laboratorio
Keckman, Olli	DI	Sä	09		▪ 85	Sähkösenn., tarvikkehank. x
Koivula, Toivo	DI	Ko	01		▪ 83	Kalustoh., suunn., opintom. x
Liuksiala, Erkki	DI	Ra	02	78	▪ 78	Radio, sähkökoneet
Luoma-aho, Timo	tekn	M	35		▪	M-kirjasto, kirjoituksia x
Keisalo, Aleks.	FM	Ke	09	93	75 86	Kemian laboratorio
Luoti, Henry	tekn	Ra	22		▪ 86	Kunnostukset, projektorit
Martiala, Kalle	evl	So	08		▪	Kunnostus, vitriinit, kirj.
Piltz, Åke	ins	Pu	10	80	76 80	Viestiasennus, STMY hall.
Siltamaa, Paavo	DI	Sä	14		▪	Kal.hank., sähkökon., kirj. x
Virkkula, Visa	DI	M	10	85	▪ 84	M-toimikunta x
Aalto, Kauko	tekn	Pu	14		77 85	Puhelinost. järjestely x
Koillinen, Teuvo	tekn	Sä	08	91	▪ 91	Sähkölaitteiden kunnostus
Ollila, Jaakko	DI	M	10		▪ 86	M-kalustoh., valok., STMY x
Salonen, Kai	sähkömest	Sä	22	88	▪ 87	Sähkölaitteet, äänitys
Suortti, Tapio	DI	M	13		▪ 86	M-toimik., fotogramm, kirj. x
Ilvonen, Arvi	evl	So	13		78	Kirjasto, STMY hall.
Joutsenlahti, Veikko	tarkk	Ra	17		▪	Kirjasto
Huttunen, Reino	DI	Sä	14	92	79 88	Kunnostukset
Virtanen, Bruno	kauppias	Ra	04		▪	Kunnostukset, kirjasto
Väkevää, Eero	ylikonem	Ko	10	83	▪ 83	Kunnostukset
Jouhivaara, Yrjö	rad.mek	Ra	16		80 84	Projektorit, äänitys
Nisula, Mauri	DI	Sä	15	92	▪ 82	Sähkölaitteiden kunnostus
Pero, Tauno	ins	Ko	13	91	▪ 90	Kirjasto, STMY hall.
Stenholm, Helmer	tekn	Sä	13		▪ 82	Kunnostukset
Erosuo, Niilo	DI	M	18		81 86	M-toimik. siht. x
Fougstedt, Nils	tekn	Ko	21		▪ 82	Järjestelytöet
Salminen, Onni	ylisas	Sä	18		▪ 85	Sähkösennukset
Seimola, Pentti	tekn	Ko	21		82	Kunnostukset
Simola, Osmo	DI	Sä	17		▪	Sähköos. näyttely, STMY pj. x
Aitola, Ville-Paavo	maj	Ek	17		83 87	STMY rah.hoit., kirjoit.
Vilenius, Urpo	m-neuvos	M	13		▪	M-toimik. kartat, kirjoit. x
Saarno, Fritz	ins	Ko	20		84	Kunnostukset, kirjasto
Karvinen, Mikko	DI	M	20		86	M-toimikunta x
Terho, Aarre	m-neuvos	M	24		87	M-toimik. näyttely, STMY pj x
Nummenmaa, Matti	DI	M	27		90	M-toimikunta x